

Zamandan Kopardılar İlkin Bizi

– redfer · 20 Ocak 2025

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 83.bölümü

efendim

küfür kıtalar geziyor şimdi
zülüm gönüllerde kaşaneler kurdu
içilmiş sulardan geriye
kırık bardaklar bile kalmadı yazık
eskimiş süngüleriyle bozguna uğramış
virane ordular gibiyiz

kalbimizin çarşıları çok yıkımlar gördü
zelzeleler yığıldı üstümüze tabaka tabaka
dallardan çiğ damlaları
süveydalarımızın yamaçlarına düşüyor artık
memleketlerin en kuytu yerinde
yaşlı teyzeler tenhalığın ezgilerini besteliyor acıyla

ömür, terörün elinde efkar gergefi

ölümse derin sırların yokladığı kale burcu
kalenin kapısı kırıldı ya bir kez
iyi yürekli nesillerimiz
saçaklara çekilip ürperen serçelere döndü

efendim
açık rüzgarlarda
bozgun yaşıyor armadalarımız
hatıra yüklü muhacir düşler
uçup gitmedeler yuvalarına yürekler bırakarak
şemsiyesiz ayların biteviye ıslaklığında yalınayak
şimşeklerle ürpermedeyiz
özlemlerimizde kurşuni tipiler çırpınıyor bugün

biz olmayı yitirdik
sonra oldu olanlar
miskinliği gayrete tercih etmemizden sonra oldu
gölgelerden kan sızdı sükunetimizin üstüne.
suçlarımızın kanıydı hem
sicim sicim gözyaşlarımızı
dolayıp hoyrat ellerine
gülüşlerimizin uçurtmalarını ötekiler uçurmaya başladı
sonra rüzgarlar avare çıktı

yalnızlığımızı duyduk
bir uçtan bir uca sarındığımız dumanlarda
çığlıklarımız anlamsız kalabalıklara tutsak edildi
zamanı çiğneyen açlıklar ayarladı
yelkovanların parmaklarını bunalım saatlerine
her renkten pencereler açıldı
azgın emellerin aynalarına
ve yüzlerimizi seçemez olduk

efendim
işsiz kaldık, kalbimiz katılaştı
aşsız kaldık, ruhlarımız dalaştı
içimiz aynıydı,
dışımız kabuk kabuk döküldü
günleri beyhude geçirmenin bedelini

umut taşlarından hayali saraylar yaparak ödedik

umutlarımız boş havuzlara düştü
güz yapraklarının kıvranarak öldüğü
susuzluklarda korkularımızı yüzdürür olduk
ve iri çuvaldızlarla diktik güzelliklerin ağzını
hep dünya idi sebep
hep dünya sevgisi oldu yenilgilerimiz

dünyaya bu kadar düşmeseydik
kalbimiz rahatlayacaktı belki
belki işimiz ve aşımız olacaktı
imanımız ve mutluluğumuz olacaktı
olmadı...
bunalımlarımızın kancalarını kör kuyulara sarkıttık
tekilliğimizi sokaklara çözdük
yuvadan ve eşten ayrıldık

efendim
beyhudeliğe ayarlı zamanlarda
intiharları taktık yakalarımıza rozet rozet
eldivenlerimizde kaldı ellerimizin sıcaklığı
tozlu çekmecelere kaldırıldı dostluklarımız
hep eski ve kırık şeylerle avunduk çocuklar gibi
ve ötekiler dizdi
içleri başkaldırı dolu şişeleri
yüzlerimizin raflarına göz göz

mavi, yeşil, sarı ve mor fırıldaklara takılı kaldı
bitimsiz can sıkıntılarımız,
nakışlı gündüzlerde karanlığımızı artırdılar peyderpey
duygularımızı mesafelere serptiler boylu boyunca
ölümü mezarlıklara hapsedip tabaka tabaka
zamandan kopardılar ilkin bizi
ölmeyeceğimize inandırdılar

hurdaya döndürdüler yüreklerimizi
en asil tutkularımız,
kendini tutmaktan yoksun tutkularla tutturulunca

kendimizi bir ayarda tutamadık

yabancı bir konuk olduk
şu yalancı dünyada
dem geldi geçti
biz bir köşeye ilişip kaldık
ellerimizi birleştirmeyi akıl edemedik
imanlarımızı dirileştirmeyi akıl edemedik

*

müslümanlar safında mertçe çarpışıp
cesaretle düşmanın üzerine hücum eden biri vardı
müşriklere ilk ok yağdıran da o olmuştu
gariptir ki, kuzman adındaki bu adamın ismi
her ne zaman zikredilse efendimiz
o, cehennemliktir derdi

sahabiler bunun sırrını bir türlü çözemiyorlardı
kuzman, harbin en şiddetli anında
büyük kahramanlıklar gösterdi
islam ordusu bozulup dağıldığı sırada
kılıcının kınını kırdı

ölmek kaçmaktan hayırlıdır
ey evs hanedanı
siz de benim gibi
şeref ve şan için çarpışınız
diye seslenerek
müşriklerin arasına daldı

yedisini sekizini öldürdükten sonra
kendisi de muharebe meydanında yaralanıp
kan revan içinde kaldı
sahabiler hala efendimizin
o, cehennemliktir sözünün manasını
anlamış değillerdi

bunca, kahramanlık ve cesareti
müslümanlar safında gösteren kuzman

nasıl cehennemlik olabilirdi
ağır yaralarının sızısıyla kıvranan kuzman'ı

sahabiler
tebrikler ey kuzman
cenneti müjdelersana diyerek tebrik ettiler
kuzman ise verdiği cevapla
gerçek mahiyetini ortaya koydu

ne diye beni tebrik ve tebşir ediyorsunuz
benim maksadım şahadete ermek değildir
dinin muhafazası hususu dahi
asla hatırımdan geçmemiştir
ben, kavmimin gayreti için
kureşliler medine hurmalıklarına
zarar vermesin diye çarpıştım

yaralarının ağrısı şiddetlenip
yaşayacağından ümidini kesince de
bir ok alıp kolunun damarını keserek intihar etti
sahabiler, bundan sonra
resül-i kibriya'nın sözünün hakikatini anladılar

kuzman'ın bunca kahramanlığı ve fedakarlığı
Allah yolunda, Allah için değil
kavim ve kabilesinin şan ve şerefi
medine'deki hurmalıklarını korumak uğrunda
gösterdiğini öğrendiler

kuzman'ın kendi kendisini öldürdüğü haberini alan
resül-i kibriya
Allahü Ekber
Allahü Ekber
ben, Allah'ın resulü olduğuma şüphesiz şahadet ederim
şüphe yok ki Allah, isterse
bu dini facir bir adamla da teyit eder

amellerin makbuliyet ölçüsü ihlas ve samimiyettir
amelin Allah'ın rızası gözetilerek yapılmış olmasıdır

ihlas ile söylenmeyen bir sözün
yapılmayan bir hareketin
gösterilmeyen bir kahramanlığın
Allah katında hiç bir kıymeti ve değeri yoktur

çok az sayıda mücahidin
yağmur gibi yağın müşrik oklarına karşı
kendisini korumaya çalışırken,
resul-i kibriya mübarek dudaklarından
şu cümleler dökülüyordu
Allah'ım, kavmimi affet
onlara doğru yolu göster
çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar

müşrikler,
daha fazlasını yapamayacakları kanaatına varınca
derlenip toparlanan mücahitler karşısında
tekrar bir hezimetle karşı karşıya gelmemek için
en uygun yolun geri çekilmek olacağını hesapladılar
mağrur bir eda ile geri çekildiler

sonuç gerçekten hazin, ibretli ve düşündürücü idi
harpte, mücahitlerden yetmiş kişi şehit düşmüştü
bunlar arasında Hz. Hamza
Hz. Mus'ab bin Umeyr gibi
çok güzide sahabiler de bulunuyordu
Ebu Düccane, Nesibe Hatun gibiler
resul-i kibriyayı muhafaza etmeye çalışırken
vücutları delik deşik olmuştu

harbin bir safhasında
mücahitlere gülen parlak Muzafferiyet
Hz. Resulullahın emir ve talimatına riayet etmeyen
okçulardan bir kısmının
yerlerini terk etmeleriyle bir anda
hazin ve acı bir mağlabiyete inkılap etmiş
Uhud, Müslümanların kanıyla boyanmıştı

efendimizin

o bizi sever, biz de onu severiz buyurduđu
uhud'u bir hüzün bulutu kaplamıştı
efendimiz yaralıydı, yorgundu.
kendi başına yürüyecek kuvveti kalmamıştı
sa'd bin muaz ve sa'd bin ubade'ye dayanarak
şi'b'deki kayalığa doğru çıktı

burada dinlenmek
yorgunluđunu gidermek istiyordu
bir müddet yürüdükten sonra
bu takattan da mahrum kaldı
üzerindeki iki zırhı oldukça ağırlık yapıyordu

bu sırada talha bin ubeydullah yere çöktü
buyur, ya resulallah, ben kuvvetliyim diyerek
efendimizi sırtına aldı
kayalığa kadar taşıdı
resul-i ekrem kanlar içinde kalan
yüzünü gözünü burada suyla yıkadı
başına su döktürdü

müşrik ordusu,
harp sahasından yavaş yavaş çekiliyordu
kumandan ebu süfyan, muharebe meydanında
bir tur attıktan sonra
kayalıklara çıkmış bulunan mücahitlerin yanına geldi

ebu süfyan adamlarına dönerek
herhalde bunların hepsi öldürülmüş
sağ olsalardı elbette cevap verirlerdi
diye bağırıdı

hz. ömer dayanamadı
ayağa kalkarak yüksek sesle
yalan söylüyorsun ey Allah'ın düşmanı
vallahi yalan
hepsi sağdırlar ve işte buradadırlar

ebu süfyan ile

hz. ömer arasında şu konuşma geçti
hübel'in şanı yüce olsun
en büyük en yüce olan Allah'tır
bizim uzzamız var, sizin yok
bizim mevlamız Allah'tır ,sizin mevlanız yok

bir gün yenildik, bir gün yendik
bir gün üzüldük, bir gün güldük
hanzala'yı hanzala'ya karşı öldürdük
biz sizinle bir değiliz
bizim öldürülenlerimiz cennette
sizinkiler ise cehennemdedir

ebu süfyan tekrar asıl maksadına geldi
ey ömer, Allah aşkına doğru söyle
muhammed'i öldürdük mü
hayır, vallahi onu öldürmediniz.
o şimdi söylediklerinizi dinliyor

düşman kuvvetler, harp meydanını terk edip
mekke'ye doğru hareket edince
efendimiz mücahitlerle birlikte çıktığı kayalıktan indi
cesetleriyle yerde yatan
ruhlarıyla yüksek alemlerde pervaz eden
şehidler arasında dolaştı

gönlü hüznle doluydu
kadere teslimiyetin verdiği inşirah olmasaydı
manzara seyredilecek gibi değildi
en güzide sahabilerini kaybetmişti
kureyş müşrikleri şehitlere
vahşice muamelelerde bulunmuşlardı

çoğunu parça parça ederek
tanınmaz bir hale getirmişlerdi
onların arasında durdu
içler parçalayıcı manzarayı
bir müddet hüznle seyrettikten sonra

ben, kıyamet gününde
şu şehidlerin Allah yolunda
canlarını feda ettiklerine şahitlik edeceğim

ashabına dönerek,
bunları, kanlarıyla sarıp gömünüz
Allah yolunda çarpışarak yara alanlar
kıyamet gününde mahşere yaraları kanayarak geleceklerdir
kanlarının rengi kan rengi
ama kokuları mis kokusu gibi olacaktır
diye ferman etti

şehitler arasında amcası
kahraman sahabi hz. hamza da vardı
karnı yarılmış
ciğeri çıkarılmış
burnu ve kulakları kesilmiş
cesedi parça parça edilmişti
zor tanınıyordu

onun mübarek cismini gören resul-i kibriya
öylesine üzüldü,
öylesine elem duydu ki
bir anda gözlerinden yaşlar boşandı
o ana kadar öylesine mahzun olduğu görülmemiştii

seyyidü'ş-şüheda
şehidlerin efendisi olan haz.hamza
bu cesaret abidesi sahabinin cesedi başında durdu
gözyaşlarını tutamadı

şehitler arasında
islam ordusunun sancaktarı
hz. mus'ab bin umeyr de vardı
resul-i ekrem onun yanına vardı
şu ayet-i kerimeyi okudu

'mü'minlerden, resulullah ile beraber olacaklarına dair
Allah'a verdikleri söze sadık kalan nice kimseler vardır

onlardan kimi
verdiği sözü tamamen yerine getirerek
şehitliğe kavuştu
kimi de böyle bir akibeti beklemektedir
onlar, sözlerini hiçbir şekilde değiştirmemişlerdir'

hz. mus'ab'a kefen olacak bir şey bulamamışlardı
üzerinde kaftanı vardı
sahabiler bu kaftanım baş tarafına örttüklerinde
ayak tarafı açılıyor
ayak tarafına çektiklerinde
baş tarafı açılıyordu

resul-i kibriya bu durumu görünce
baş tarafını kalkarı
ayaklarını ise ızdır otu ile örtünüz diye emretti

Allah yolunda,
resulullah ve islam uğrunda
her fedakarlığı göstermek
her meşakkati göze almak
sonunda şehit olmak
şehit olduktan sonra
örtülecek kefenden bile mahrum kalıp
ottan kefene sarılmak
ibret ve şeref dolu bir sahne

şehit sahabiler defnedildikten sonra
resul-i ekrem mücahitlerle birlikte
medine'ye dönmek üzere harekete geçti
harre mevkiine geldiğinde
ordusunu durdurarak
Rabb-ı Rahimine şu içli niyazı yaptı

Allah'ım... hamd ve sena ancak sanadır
Allah'ım...senin açıp yaydığını düreceğ
senin dürdüğünü de açıp yayacak hiçbir kuvvet yoktur
Senin dalalette bıraktığını, hidayete erdirecek
senin hidayete erdirdiğini de saptıracak yoktur

Senin vermediğini kimse veremez
Senin verdiğini de kimse engelleyemez

Allah'ım...rahmet ve bereketini
fazl ve keremini bize aç
yay üzerimize
Allah'ım..ben, yoksul olduğum günde
senden nimet
korkulu olan günde de emniyet dilerim

Allah'ım...imanı sevdire bize
kalblerimizi imanla süsle
küfür, isyan ve tuğyandan nefret ettir bizi
din ve dünyamıza zararlı olan şeyleri bilenlerden
doğru yola erenlerden eyle bizi

Allah'ım...bizleri
müslüman olarak yaşat
müslüman olarak öldür
bizi, salihler ve iyiler zümresine kat
ki onlar, ne şeref ve haysiyetlerini kaybedenler
ne de dinlerinden dönenlerdir

Allah'ım...Senin Peygamberini yalanlayan
Senin yolundan yüz çeviren
Peygamberinle savaşan kafirlerin cezalarını ver
onlara hak ve gerçek olan azabı indir

fahr-i kainatın bu içli, hazin ve düşündürücü duasına
mücahitler de aminlerle katılıyorlardı
Cenab-ı Hak, sevgili resulünün bu duasını
kabul buyuracak
islam dininin düşmanlarını kısa zamanda
mahv-u perişan edecektir.

redfer